

SYLABUS PRZEDMIOTU NA STUDIACH PODYPLOMOWYCH

Komunikacja interpersonalna

Lp.	Elementy składowe sylabusu	Opis
1.	Nazwa przedmiotu	Komunikacja interpersonalna
2.	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Pedagogiki UJ
3.	Język przedmiotu	polski
4.	Rok studiów, semestr	Semestr I/II
5.	Imię i nazwisko osoby (osób) prowadzącej przedmiot	Dr Bożena Czerska / dr Jadwiga Michalik-Surówka
6.	Imię i nazwisko osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dany przedmiot	Jw.
7.	Formuła przedmiotu	Wykład/ćwiczenia/warsztat
8.	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	15 godz.
9.	Założenia i cele przedmiotu	<p>Założenia:</p> <p>Umiejętności interpersonalne nabywane są drogą uczenia się. Można je rozwijać i doskonalić. Skuteczność działań wychowawczych może wzrastać, o ile osoby, które je inicjują podnoszą poziom swoich kompetencji interpersonalnych, poznają swoje możliwości i ograniczenia w zakresie kontaktu z dziećmi, młodzieżą i osobami dorosłymi, zdobywają praktyczną wiedzę o procesach emocjonalnych, uczuciowych, motywacyjnych i decyzyjnych oraz o warunkach sprzyjających ich prawidłowemu rozwojowi. Dla tych, których praca wymaga stałego obcowania z ludźmi, niezależnie od ich wieku, umiejętność nawiązywania kontaktu, tworzenia i rozwijania poprawnych relacji interpersonalnych jest koniecznością.</p> <p>W programie przyjęto zasadę uczenia się przeżyciowego przez doświadczanie. Jest to uczenie się, w którym przejawia się całościowe zaangażowanie jednostki, zarówno jej właściwości poznawcze, jak i uczuciowe. W metodzie nauczania równoważy się przekazywanie wiedzy i samodzielne jej odkrywanie. Chodzi o stworzenie sytuacji, w której wszyscy członkowie grupy aktywnie uczestniczą w ćwiczeniach, dzielą się swoimi odczuciami na temat samego ćwiczenia i jego zastosowania w kontaktach między ludźmi, oraz zdobywają wiedzę teoretyczną.</p> <p>Celem prowadzonych warsztatów jest:</p> <ul style="list-style-type: none">• stworzenie warunków sprzyjających uczeniu się poprzez wykorzystanie osobistego doświadczenia;• przeżycie różnych form kontaktu interpersonalnego, umożliwiających uczenie się nowych zachowań oraz sprawdzenie wynikających z nich konsekwencji i ocenę skuteczności;

		<ul style="list-style-type: none">• umożliwienie uczestnikom samooceny umiejętności ważnych w kontaktach międzyludzkich poprzez proponowanie ćwiczeń o charakterze auto-diagnostycznym;• konfrontacja tzw. wiedzy „gorącej” z wiedzą „zimną” poprzez możliwość doświadczania określonych prawidłowości psychologicznych;• wzrost wiedzy teoretycznej będący wynikiem dostarczonych materiałów pomocniczych i proponowanej literatury uzupełniającej.
10.	Metody dydaktyczne	Metody aktywne, techniki: krąg, praca w diadach i triadach, praca z tekstem. Wykład.
11.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia z przedmiotu, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć wchodzących w zakres danego przedmiotu	Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest obecność i aktywne uczestnictwo w zajęciach.
12.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	SPOTKANIE PIERWSZE <u>Ćwiczenia:</u> 1. Kontrakt grupowy. 2. Poszukiwanie umiejętności ważnych w kontaktach międzyludzkich. 3. Percepcja wzrokowa i słuchowa, mechanizmy spostrzegania interpersonalnego. <u>Teoria:</u> 1. Grupa, spójność grupy, normy grupowe i wzory interakcji. 2. Teoretyczne podstawy kształtowania się stosunków interpersonalnych. 3. Otwartość, zaufanie, ryzyko odrzucenia. SPOTKANIE DRUGIE <u>Ćwiczenia:</u> 1. Werbalne i niewerbalne wyrażanie uczuć i emocji. 2. Rozpoznawanie blokad komunikacji. 3. Komunikaty typu „JA” i „TY”. <u>Teoria:</u> 1. Pojęcie, rodzaje, poziomy komunikacji. 2. Funkcje aktów niewerbalnych. 3. Spójność komunikatów werbalnych i niewerbalnych. SPOTKANIE TRZECIE <u>Ćwiczenia:</u> 1. Aktywne i bierne słuchanie. 2. Odzwierciedlanie i parafrazowanie. 3. Informacje zwrotne. <u>Teoria:</u> 1. Komunikacja jedno, dwu i wielokierunkowa. 2. Zniekształcenia komunikacji, zasady poprawnego komunikowania się. 3. Wybiórcze postrzeganie w słuchaniu i odpowiadaniu.

		<p>SPOTKANIE CZWARTE <u>Ćwiczenia:</u> 1. Działanie w sytuacjach konfliktowych. 2. Odwracanie ról. 3. Transakcje równoległe i skrzyżowane. Egogram. <u>Teoria:</u> 1. Konflikty, sposoby radzenia sobie z nimi i sposoby ich rozwiązywania. Zastosowanie AT E. Berne'a. 2. Postrzeganie zachowań, motywacji i stanowisk obu stron. Rodzic-Dorosły-Dziecko. 3. Skrypty i gry psychologiczne w rozumieniu AT.</p> <p>SPOTKANIE PIĄTE <u>Ćwiczenia:</u> 1. Mapa asertywności. 2. Umiejętność odmawiania. 3. Asertywne wyrażanie opinii. <u>Teoria:</u> 1. Agresja, uległość, asertywność. 2. Pojęcie „terytorium psychologicznego”. 3. Krytyka w porozumiewaniu się z uczniami. 4. Znaczenie „domykania” pracy w grupie.</p>
13.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	<p>Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none">• Argyle M. <i>Psychologia stosunków międzyludzkich</i>. PWN, Warszawa 2001.• Barens D., <i>Nauczyciel i uczniowie. Od porozumiewania się do kształcenia</i>. WSiP, Warszawa 1988.• Czernska B., <i>Porozumiewanie się nauczyciela z uczniem; zniewalanie czy wyzwalamie</i>. [W:] J. Danilewska (red.) <i>Granice wolności i przymusu w edukacji szkolnej</i>. Wyd. UJ, Kraków 2001.• Grzesiuk, E., Janicka-Szyszkó R., Steblecka M., <i>Komunikacja w szkole</i>. GWP, Gdańsk 2005.• Grzesiuk L.; Trzebińska E. <i>Jak ludzie porozumiewają się?</i> Nasza Księgarnia, Warszawa 1983.• Johnson D., <i>Podaj dłoń</i>. Wydaw. Instytutu Psychologii Zdrowia i Trzeźwości PTP, Warszawa 1992. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none">• Chełpa S., Witkowski T., <i>Psychologia konfliktów</i>. WSiP, Warszawa 1995.• Filarski P., Trembowelska E., <i>Dogadajmy się. Ilustrowany poradnik negocjatora</i>. Wydaw. Synergia, Gdańsk 1992.• Hamer H., <i>Klucz do efektywności nauczania. Poradnik dla nauczycieli</i>. „Biblioteczka wychowawcy”, zeszyt nr 9 MEN, Veda, Warszawa 1994.• Król-Fijewska L., <i>Trening asertywności</i>, Wydaw. II, Wydaw. Instytutu Psychologii Zdrowia i Trzeźwości PTP, Warszawa 1993.• Nęcki Zb. <i>Komunikacja międzyludzka</i>. Wydaw. PSB, Kraków 1996.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

